

Βάνα Λυδάκη: Βιογραφικό

Η Βάνα Λυδάκη γεννήθηκε στην Αθήνα, αποφοίτησε από την Ιατρική σχολή Αθηνών το 1987, ειδικεύτηκε στην Παιδιατρική Αιματολογία Ογκολογία και από το 1997 είναι Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου Κρήτης. Έχει πλούσιο ερευνητικό έργο με βραβεύσεις και πολλές δημοσιεύσεις σε ελληνικά και διεθνή επιστημονικά περιοδικά, καθώς και συμμετοχές και ανακοινώσεις και ομιλίες σε Επιστημονικές Ημερίδες και Συνέδρια. Ζει στο Ηράκλειο και από το 1999 εργάζεται στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο στη Μονάδα Αιμοδοσίας. Είναι παντρεμένη κι έχει τρία παιδιά.

Από το 2000 ανέπτυξε συγγραφική δραστηριότητα στην πεζογραφία. Έχει εκδώσει μυθιστορήματα, διηγήματα και κατά καιρούς δημοσιεύει άρθρα με σκέψεις και προβληματισμούς στον τοπικό τύπο.

Βάνα Λυδάκη: Λογοτεχνικό έργο

Μυθιστορήματα

1. «Ο χορός των απαλών ανθρώπων», Μεταίχμιο 2002,

Λίγα λόγια για το βιβλίο:

Όπως σημειώνει ο ποιητής Χριστόφορος Λιοντάκης στο οπισθόφυλλο του βιβλίου, *ο χορός των απαλών ανθρώπων* είναι μια ευφάνταστη ιστορία που προβάλλει τις ανθρώπινες σχέσεις μέσα στο χρόνο. Στέρη πλοκή και πολλή δράση που υποστηρίζεται από μια στρωτή αφήγηση χωρίς υπερβάσεις και χάσματα. Η Άννα, η κεντρική ηρωίδα πιστεύει ότι *η ζωή κατοικεί αλλού* και αναζητεί τον δικό της τόπο. Μια διαδρομή αυτογνωσίας, όπου συγχρόνων επιχειρείται και η καταγραφή σημαντικών κοινωνικών και πολιτικών γεγονότων, τα οποία σημάδεψαν την Ελλάδα τον περασμένο αιώνα.

2. «Το Πορτραίτο της Άλλης», Μεταίχιμο 2004.

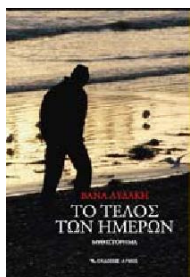

Λίγα λόγια για το βιβλίο:

Ένα ερωτικό γαϊτανάκι τριών όπου ο ένας χορεύει μπερδεύοντας τους άλλους. Ένας επιστήμονας, μια ποιήτρια, ένας οικολόγος. Μια περιπέτεια εσωτερικής αναζήτησης όπου ο έρωτας είναι το μόνο που απομένει. Η σταθερή αξία στο χρόνο. Η συγγραφέας περιγράφει με τρόπο διεισδυτικό και την εσωτερική ζωή των ηρώων. Εφόσον ο Γεράσιμος, ο Τρύφωνας και η Σεμέλη δεν είναι μόνον εκείνο που φαίνεται. Κι επειδή ότι καλό και κακό μας συμβαίνει εξαρτάται απολύτως από τον άλλο. Στις σελίδες παρούσες η μνήμη, η φαντασσία και η νόηση. Ο Παρμενίδης, ο Πλάτων, ο Γιουγκ, ο Νίτσε κι ο Καρτέσιος. Η παιδική ηλικία και η βίαιη εκδίωξη από αυτήν.

Ελένη Γκίνα, συγγραφέας-δημοσιογράφος, ΕΘΝΟΣ της Κυριακής.

3. «Το τέλος των ημερών», Αρμός 2009.

Λίγα λόγια για το βιβλίο:

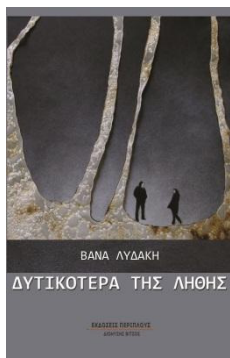
Πρόκειται για μια περιπέτεια μυστηρίου στα πλαίσια του μαγικού ρεαλισμού, που διαδραματίζεται σε ένα φανταστικό, απομονωμένο νησί. Κεντρικός ήρωας ένας γιατρός, που εγκλωβίζεται σε μια οπισθοδρομική κοινωνία όταν βρίσκεται αντιμέτωπος με μια μυστηριώδη αρρώστια. Υπό την απειλή του θανάτου, ο μαγικός μεσαιωνισμός του νησιού και ο σύγχρονος μεταμοντέρνος κόσμος που εισβάλλει για να «βοηθήσει», καθρεπίζονται μπροστά του τόσο αντιθετικά όσο και όμοια στην καταστροφική τους δύναμη. Ο άνθρωπος που παριστάνει ότι ξέρει όσα αγνοεί, ο άνθρωπος που χρησιμοποιεί την ψευδαίσθηση της γνώσης για να χειραγωγεί και να εξουσιάζει.

Στο νησί ο γιατρός θα διανύσει μια αντίστροφη πορεία: ο αλαζόνας επιστήμονας της μεγαλούπολης που όσο υποδύεται τον άτρωτο, το Ζαρατούστρα, τόσο πιο αποκομμένος γίνεται από τη φύση και τον εαυτό του, τόσο πιο κλεισμένος στη μοναξιά του και τόσο πιο αδύναμος και φοβισμένος μπροστά στο θάνατο, θα έρθει αντιμέτωπος για μια ακόμη φορά με τα βαθιά ανθρώπινα ερωτήματα και θα αναμετρηθεί με τον εαυτό του. Στο τέλος δε, θα

αντιληφθεί ότι είναι τμήμα ενός ευρύτερου γεγονότος το οποίο είναι αδύνατον να βιώσει μόνο με τη λογική του.

Η Βάνα Λυδάκη σημειώνει: *Κατέφυγα στον μαγικό ρεαλισμό γιατί είναι ένας τρόπος να πραγματευτεί ο συγγραφέας καίρια φιλοσοφικά και υπαρξιακά ζητήματα δίχως να γίνεται βαρετός*

4. «Δυτικότερα της Λήθης», Περίπλους, 2012.

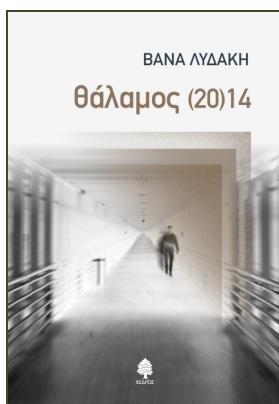
Λίγα λόγια για το βιβλίο:

Είναι ένα βιβλίο για τη δοκιμασία της ψυχοθεραπείας και την γονιμοποιό δύναμη του έρωτα. Για τους ανθρώπους που έδρασαν στα ηρωικά χρόνια του Δευτέρου Παγκοσμίου και του Εμφυλίου Πολέμου αλλά εξοντώθηκαν μέσα από τους μηχανισμούς που επικράτησαν στην μετέπειτα μακρόχρονη ειρήνη.

Όταν ο ανοίκος γέρο-Στέφανος επιστρέφει στο σπίτι του γιου του Άρη, με τον οποίο έχει χρόνια να μιλήσει, η ζωή του τελευταίου ανατρέπεται. Ο γνωστός συγγραφέας δεν μπορεί να γράψει πια, το αλκοόλ πρωτεύει τη ζωή του και η σκέψη του θανάτου γίνεται φιλική. Αυτό τον οδηγεί στο ιατρείο της ψυχοθεραπεύτριας Αμέλειας Μουρούζη όπου αρχίζει η ενδοσκόπηση και η επαφή του καλλιτέχνη με τον άνθρωπο μέσα του. Μια εσωτερική διαδρομή ξεκινά... Κατοπτρικοί ήρωες, κατοπτρικές ζωές, κατοπτρικά τοποθετημένο το παρόν με το παρελθόν,

σε ένα βιβλίο που μιλά για την αυτογνωσία και την αφύπνιση του Νεοέλληνα απέναντι στο ιστορικό του παρελθόν. Ωστόσο, το ερώτημα, αν η ανθρώπινη επίγνωση μπορεί να ανατρέψει το μοιραίο, αφήνεται στην κρίση του αναγνώστη.

5. «Θάλαμος 20(14) », Κέδρος 2016

Λίγα λόγια για το βιβλίο:

Πρόκειται για ένα πολυπρισματικό αφήγημα με θέμα τον ιατρικό ανθρωπισμό και σκηνικό την αποδιάρθρωση της δημόσιας υγείας στην περίοδο της οικονομικής κρίσης.

Ο θάλαμος με το νούμερο 14 είναι ένας τερματικός σταθμός στις ζωές των ηρώων. Άνθρωποι

καθηλώνονται μέσα του, ιστορίες ανταλλάσσονται, σχέσεις δημιουργούνται.

Η γιατρός Άννα Βασιλάκη, ευαίσθητοποιημένη από το πλήθος των ανασφάλιστων στην υγεία, λειτουργεί στα όρια της παραπρωματικότητας για να τους βοηθήσει. Κι ενώ η δράση της αποκαλύπτεται, μαθαίνει ότι η μητέρα της, η Κυρία Στέλλα, έχει την επάρατη νόσο. Ο Στάθης Παπαγεωργίου, άνθρωπος της Διοίκησης, που αγωνίστηκε να περικόψει τα έξοδα του νοσοκομείου αλλά τώρα σηκώνει τα χέρια ψηλά, εντέλλεται για μια Ένορκη διοικητική εξέταση δίχως να το επιθυμεί. Η γριά κομμουνίστρια Ειρήνη, επαναπατρισθείσα πριν χρόνια από Τασκένδη, έχει ένα ανήκουστο αίτημα που μόνο η ανιψιά της η Ξένια μπορεί να εκπληρώσει. Η Ξένια, μοναχική γυναίκα του κυβερνοχώρου και χακτιβίστρια, με σκοτεινό παρελθόν, θα φορτωθεί το άχθος μιας συννομωσίας που θα την εξοντώσει και θα συναντήσει τον έρωτα που θα τη σώσει. Ο άνεργος Μανόλης, ο εθισμένος στο διαδίκτυο έφηβος Έκτορας, ο οργίλος αγωνιστής ιατρός Άγγελος Τσιάλης, ο χειροπρακτικός θεραπευτής Άρης Ξενίδης, ο Μπαγκλαντεσιανός μετανάστης Σουχιέλ που πέφτει αιμόφυρτος στο δρόμο, ο πολιτικός εξόριστος Στρατής, η γλυκιά Ευτέρπη, η γεωργιανή Έκα, ο Εβραίος Ααρών Βουλγάτης, ο «κουτεντές» Παναγιώτης, όλοι διασταυρώνονται στον θάλαμο 14, και γίνονται ο καθένας μέρος της ιστορίας του άλλου χτίζοντας έτσι σιγά σιγά ένα αφήγημα που αφορά έναν αιώνα που έδυσε και έναν αιώνα που ανέτειλε.

Διηγήματα

1. «Η συνεργάτης του ανέμου», Περιοδικό Αρμονία, 2004,
2. «Γαύδος: σημείο καμπής», Περιοδικό Δίαυλος, 2006,
3. «Μεταμορφώσεις», Περιοδικό Δέκατα 2009, διήγημα.